

kunde indvindes 30—40,000 Kr. aarlig paa Driften ved, at den gik over til Staten; der kunde jo ud af denne Sum blive Raad til et Par Tog daglig i hver Retning. — Af alle disse Grunde tillader jeg mig varmt at anbefale til den høje Regering, til det høje Ting og specielt til Finansudvalget at tage velvillig imod det nævnte Andragende. Det er underskrevet af et Udvalg paa alle deres Vegne, som vare indbudte til at deltage i det paagældende Møde, og det er, som jeg før nævnedes, alle de lokale Institutioner, som betyde noget dernede, og som have Interesse i denne Banes Drift.

K. M. Klausen: Til det Foredrag, jeg holdt den første Dag, da Finansloven var til Forhandling, er der fra forskellig Side blevet rettet Udtalelser til mig, og disse Udtalelser foranledige mig nu til at tage Ordet for anden Gang. Jeg rettede en Forespørgsel til Regeringens Chef, om Regeringen ikke agtede i en nær Fremtid at søge at faa gennemført en Revision af Valgkredsloven. Den højtærede Konsejlspræsident syntes ikke at være tilbøjelig til at ville gaa med til — han sagde — en almindelig Revision af Valgkredsloven. Derimod lod han skinne igennem sine Udtalelser — og disse Udtalelser ere jo for øvrigt blevne forstærkede af den højtærede Finansminister — at han vilde være med til at afhjælpe de værste Abnormiteter ved enkelte af de største Valgkredse her i Landet. Jeg havde nu hellere set, at Regeringen vilde være gaaet med til en almindelig Revision, saa at vi opfyldte Grundlovens Bud. Jeg forstaaer ikke, at den nuværende Regering kan have saa stor Kærlighed til den nugældende Valgkredslov. Naar vi huske al den Modstand, som fra Venstres Side i 1894 blev rettet mod denne Lov, der var lavet af Højre og de Moderate, saa forekommer det mig underligt, at de nu have faaet saa stor Kærlighed til Moderationens Barn, som Tilfældet nu synes at vise. Men naar Regeringen altsaa ikke er at formaa til at gaa med til en almindelig Revision af Valgkredsloven, saa vil jeg udtale en Tak til Regeringens Chef, fordi han dog er villig til at afhjælpe de værste Mangler. Jeg har en særlig Grund til at nære Interesse for dette Spørgsmaal, fordi jeg har den Ære at repræsentere den største Valgkreds, der findes her i Landet, en Kreds, som er meget stærkt voksende. Det er opgjort, at den har 46,000 Indbyggere; det staaer i den Statistik, som er omdelt til os. Kredsen er tillige meget stærkt voksende, og

Indbyggerne tage meget stærkt til fra Aar til Aar, fordi denne Kreds omfatter Frederiksberg Landsogn og tillige Brøndshøj Sogn, netop de to Steder, hvor den næste Bebyggelse i Øjeblikket foregaar. Det er derfor blevet mig paalagt fra mange af mine Vælgeres Side at gøre, hvad jeg kan, for at denne Abnormitet kan blive afhjulpen, saaledes at denne Kreds kan faa en Repræsentation, som virkelig nogenlunde opfylder de Retfærdighedskrav, som Vælgerne i denne Kreds have Ret til at stille. Jeg tillod mig at bebrejde Regeringen, at den havde ført en agrarisk Klassepolitik. Det vilde den højtærede Konsejlspræsident ikke indrømme. Han protesterede herimod og mente, at det ikke var Tilfældet. Jeg vil i den Henseende blot henvise til en Lov som Tiendeloven. Jeg tror, at det er et af de groveste Udslag af Klassepolitikken, vi nogen Sinde have set i dette Land og maaske nogen Sinde set i andre Lande. Denne Lov er bleven til paa den Maade, at de besiddende Klasser have sluttet sig sammen og udnyttet Lovgivningsmagten til Fordel for sig selv. Hvis dette ikke kan kaldes en ensidig agrarisk Klassepolitik, tror jeg aldrig, der er nogen Lov, der kan fortjene at faa denne Benævnelse. Og naar Venstre fører en saadan Politik, der særlig tager Sigte paa at hjælpe en enkelt, endog velstillet Klasse i vort Samfund paa de andre Samfundsklassers Bekostning, saa er det naturligt, at disse andre Samfundsklasser i stærkere og stærkere Grad maa vende sig bort fra Venstre.

Med Hensyn til den kommunale Valglov sagde den højtærede Konsejlspræsident, at han ikke brød sig om vor Bistand, og han troede ikke, at vor Kærlighed til dette Spørgsmaal kom fra Hjertet. Det lyder jo overordentlig overlegent fra Regeringens Chef, at han saaledes straks paa Forhaand afviser et stort politisk Parti, det næststørste her i Landet, det Parti, som særlig repræsenterer de Klasser, som skulde faa Gavn af den udvidede kommunale Valgret, jeg siger, det er enestaaende overlegent saaledes straks at afvise alle disse: det skal være hans egen Sag, det er noget, han selv agter at gennemføre. Saa siger han, at vor Kærlighed til denne Sag kommer ikke fra Hjertet. Jeg vil sige, at Socialdemokratiet har arbejdet paa denne Sag længe før Regeringens Chefs Navn var kendt uden for ganske snævre Kredse, længe før man vidste, at Regeringens Chef tilhørte Venstre, og Socialdemokratiet er sikkert et af de Partier, der stærkest har agiteret for denne Sags Gennemførelse.